

[https://www.dobrinasveti.si/knjige-upanja-in-svetlobe/...](https://www.dobrinasveti.si/knjige-upanja-in-svetlobe/)

Knjige upanja in svetlobe

OD VSISI · OBJAVLJENO 29. OKTOBER, 2020 · POSODOBLJENO 29. OKTOBER, 2020

Na vprašanja odgovarjajo: Dr. Manca Košir, Urban Urbanc in Dr. Glorjana Veber

Dr. Manca Košir: Publicistka, avtorica 22 knjig, prostovoljka Hospica, ambasadorica akcije *Slovenija bere* in ambasadorica radostnega staranja.

Urban Urbanc: Avtor, predavatelj in svetovalec za avtentičen način življenja ter za medsebojne odnose; predvsem pa nekdo, ki je trdno odločen, da vam pokaže, kako lepo je lahko življenje, če si ga dovolimo ljubiti.

Dr. Glorjana Veber: Avtorica, pesnica, humanistka, raziskovalka duhovnega.

Dr. Manca Košir

Foto: Taja Košir Popovič

11. oktobra ste se vrnila Švicarijo s priljubljenimi pogovori o knjigah. Z nami ste v času, ko je koronavirus bistveno spremenil način življenja, ki smo ga bili vajeni. Kaj je rdeča nit pogovorov? Kakšne goste ste povabili med nas? Ob katerih terminih?

Tale čas res ni prijazen do druženja in medčloveških odnosov zunaj doma. Zato se še s toliko večjim veseljem pripravljam za naša druženja v Švicariji, čeprav bodo le po facebooku v živo. A ker smo ljudje energetska bitja, močno čutim energijo sogovornikov in tistih, ki nas gledajo in poslušajo. Vem, da smo srčno povezani, kar kažejo številni odmevi na otvoritveni VEČER Z MANCO KOŠIR, ki je bil v nedeljo, 11. oktobra, ob 18. uri. Ti večeri bodo na sporedu vsak mesec, drugo nedeljo v mesecu, ob 18. uri, do 9. maja. Tako se bomo povezali spet v nedeljo, 8. novembra, ob 18. uri po [facebooku Mednarodnega grafičnega likovnega centra](#), z [Glorjano Veber](#) in njenimi [akašejkami MODRÓKA](#) in Urbanom Urbancem, ki ima [spletno stran Bitje Luči](#). Zaradi za marsikoga temačnih časov bomo pletli naše pogovore z rdečo nitjo, ki sem jo poimenovala KNJIGE UPANJA IN SVETLOBE. Se pravi, da bomo govorili o knjigah, ki

prinašajo modrost, odpirajo srca in prežarjajo naša bitja. O njih bodo govorili svetlikajoče avtorice in avtorji ter bralke in bralci.

Kakšen vpliv imajo po vašem mnenju nove družbene razmere, ki izhajajo iz koronavirusa, na posameznikov odnos do knjige in branja? Bomo več posegali po knjigah? Kakšne vsebine potrebujemo in zakaj?

Je že tako, da smo tudi v tem času le bolj to, kar smo itak: dobri bralci beremo še več, tisti, ki knjig ne marajo, pa po njih ne posegajo koronavirusom navkljub. Mi smo privilegirani ljudje, ker nas knjige nahranijo globinsko! Z njimi se gibljemo skozi različne svetove,

[https://www.dobrinasveti.si/knjige-upanja-in-svetlobe/...](https://www.dobrinasveti.si/knjige-upanja-in-svetlobe/)

spoznavamo mnoge kulture, raznolike zgodbe, zanimive osebnosti in mnogotere odnose. Mene najbolj zanimajo knjige, ki so navdihnjene, zato navdihujejo tudi bralce: mistična poezija, duhovna literatura, pričevanja o širjenju zavesti in brezgrajni ljubezni ...

8. novembra boste gostili dva zanimiva ustvarjalca, ki s svojim življenjem in delom vabita v odkrivanje notranjih prostranstev. Glorjana Veber je v raziskovanje duhovnosti vstopila kot pesnica iz področja kulture, Urban Urbanc iz področja športa in znanja o zdravi prehrani, oba sta avtorja več knjig. O čem se boste pogovarjali?

Začeli bomo z Glorjaninimi akašejkami, šopek izbranih nam bo prebrala za uvod. Potem pa bomo pletli pogovor po intuiciji o najpomembnejših rečeh za življenje in za ta korona čas, o čemer piše tudi Urban v svojih **treh knjigah luči**. Govorili bomo o naših izbirah, o preseganju navideznih omejitev, o notranji svobodi, lepoti bivanja, stikih s Presežnim ... Komaj čakam!

Upajmo, da do tega ne pride, a vendarle: kaj se bo zgodilo z večeri v Švicariji, če se ponovno zaostrijo razmere s koronavirusom?

Kot sem že rekla, naš pogovor bo šel v živo po **facebooku prireditelja, to je Mednarodnega grafičnega likovnega centra**, ki upravlja s prostori Ustvarjalnega centra Švicarija. Kot prvič bomo snemali tudi v prihodnje iz ateljeja pokojnega kiparja Stojana Batiča. Zanimivo, da sem kot nagrajenka Mestne občine Ljubljana za širjenje bralne kulture leta 2016 prejela prav Batičev kipec, pa tudi osebno sva bila dobra znanca, ki sva se drug drugega vedno razveselila, tako da je na nek način tudi Batič z nami, ko se pogovarjamo v njegovem ateljeju ...

S kakšno spodbudno besedo bi v tem trenutku nagovorili Slovence?

Bodimo mirni, sočutni in ljubeči do sebe in drugih, zaupajmo, da zmoremo biti človek človeku, gradimo mostove in se povezujemo v skupnosti, ker samo SKUPAJ, drug z drugim in drug za drugega bomo preživeli ta korona čas in težke čase, ki mu bodo sledili. A čaka nas kolektivno višanje zavesti, drugačna družbena paradigma in Luč, ki je iz dneva v dan močnejša. Čudovito, mar ne? Upam, zaupam in se radostim, hvaležna, da bivam prav zdaj in tu, ko se svet spreminja pred našimi očmi in se mi lahko iz dneva v dan odločamo, kakšen svet želimo soustvarjati za dobro ljudi, živali, rastlin in planeta, juhej!

Urban Urbanc

Foto: Manca Birk

Kaj vas je spodbudilo k odločitvi, da pomagате ljudem do avtentičnega načina življenja? Kako posameznik prepozna, da njegovo življenje ni pristno in da potrebuje spremembe? Opažate letos razlike v potrebah udeležencev vaših delavnic in svetovanj?

Redkokdaj posameznik to spozna sam, po navadi ga pred to dejstvo postavi življenje; ali pa prijatelj, ki ga ima res rad in ki si upa tvegati prijateljstvo. Kaj potem človek s tem naredi, določa nadaljnji potek njegovega življenja – lahko je žrtev, ki se smili samemu sebi ali pa odločen, da odkrije, kdo res je. Prav slednje me je spodbudilo k iskanju avtentičnosti lastnega sebstva, sem pa odkril, da lahko ljudem “pomagam” samo z zgledom; da tako sam živim. Letošnje leto je na dan potegnilo marsikaj, kar je bilo dolgo časa zakrito – sploh v partnerskih odnosih. Vedno več ljudi je pripravljenih pogledati vase ter z delom začeti pri in v sebi. To me veseli.

S številnimi video vsebinami, delavnicami v naravi in on-line delavnicami spodbujate k razmišljanju o nas samih. Veliko vsebin namenjate kakovostnemu odnosu med žensko in moškim, ki naj izhaja iz njunih naravnih danosti. Kakšen je vaš recept za kakovosten odnos? Žensko postavljate v središče in poudarjate, da je naravna vloga moškega, da vodi? Kako bi v tem kontekstu odgovorili ženskam, ki se borijo, da bi bile bolj enakovredno zastopane na odločilnih družbenih položajih?

Če bi se ženske resnično zavedale svoje veličine, bi bilo marsikaj drugače. Ne bi se več toliko borile za enakovrednost, ker bi “vrednost” v sebi resnično čutile. Žal pa je ta svet moškega ekonomskega principa ženske dobresedno prisilil v tekmovanje z moškimi, kjer pa zmagovalca ni. Namesto, da bi moški in ženska plesala ples ljubezni, tekmujeta za boljši ekonomski položaj in status. Razumem in prav je, da je tako v poslu, a žal se to prenaša v intimo. Ženska svet osvaja, to pa marsikateremu moškemu ni privlačno; v tem primeru med njima ni več polarnosti.

Moški naj čim prej ugotovi, zakaj se zjutraj zbudi in zakaj sploh je na tem svetu – kaj želi narediti s svojim življenjem in s svojim razmerjem z Njo; ženska pa naj se čim prej začne imeti spet rada in naj se zave, da bo vso to ljubezen in pozornost, ki jo tako temeljito išče zunaj sebe, dobila šele, ko bo Ona zopet postala ljubezen v obliki ženske.

<https://www.dobrinasveti.si/knjige-upanja-in-svetlobe/...>

Kakšna je vloga ženske v današnji družbi? Kaj se iz vašega stališča dogaja z njenim duhovnim svetom in kaj z moškim?

Vloga ženske je, da stoji ob svojem moškem, ga spodbuja pri njegovi misiji ter ga ljubi; vloga moškega, da žensko varuje, spoštuje in jo obožuje.

Moški princip je svoboda; ženski princip je ljubezen – v najvišjem pomenu besede je to pravzaprav eno in isto. Ni enega brez drugega in obratno. Vsi imamo v sebi oba principa, ampak, ker je večina izmed nas bolj identificirana z enim, se tudi duhovno prebujenje obeh odvija na drugačen način. Ženska esenca je polnost, moška je praznina – to je dobro razvidno že pri intimi – in na ta način oba iščeta svoj notranji svet: ženska skozi druženje, pogovor, ples, slikanje, glasbo, smejanje ...; moški skozi odmik ob pivu, športu in meditaciji ... Če bi glede tega drug drugega razumela, bi ženska znala moškemu dati prostor (svobodo), ko bi si tega želel; on pa njej objem in svojo prisotnost (ljubezen), ko bi to potrebovala.

Ga. Manca zna iz svojih gostov, s svojim bogatim znanjem, izjemnimi izkušnjami in navdihujočo energijo, priklicati zanimive vsebine. Z ga. Vebrovo sva v zadnjih letih imeli že kar nekaj intervjujev in bi jo iz vidika sogovornice opredelila kot nepredvidljivo, drzno, skrivnostno in rahločutno. V družbi dveh izjemnih žensk boste. Kakšen pogovorni večer si obetate? S kakšnim sporočilom prihajate? Sta morebiti z ga. Glorjano že sodelovala pri ustvarjanju?

Obe ženski (in njuna dela) močno občudujem in sem globoko počaščen, da bom preživel večer v tako eminentni družbi. In verjamem, da bo ga. Manca s svojo modrostjo in izkušnjami pogovor zapeljala tako, da bo gdč. Glorjana zablestela v tistem, v čemer je res dobra – njen rahločuten, a obenem tako čist pogled na življenje, ki me ob branju *Modróka* ter njenih intervjujev še bolj navdaja z zavedanjem, da je tisti velikokrat nam nevidni svet, še kako "viden" in dostopen. Če ga želiš seveda videti.

Kaj je Vaš navdih?

Ljubezen do življenja. Če želimo življenje resnično živeti, ga moramo začeti najprej ljubiti. Seveda takrat spoznamo, da smo življenje Mi, ter da smo "mi" samo posoda, skozi katero se življenje pretaka.

Dr. Glorjana Veber

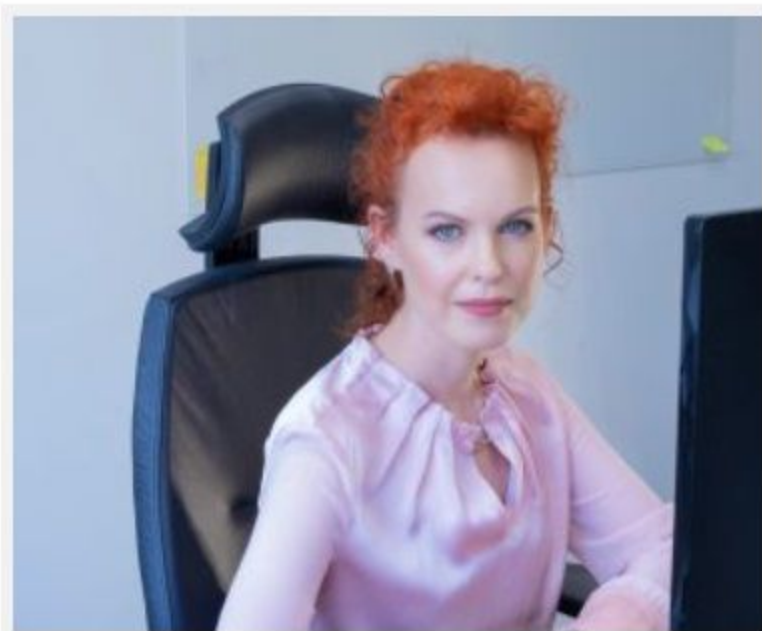

Foto: Polona Loborec

Ljudem pomagajte predvsem s pisano besedo. Poezija vam je bila dana v zibelko, na pesniških odrih ste od otroških let. Takrat vas je pričelo zanimati nevidno in pričeli ste raziskovati duhovnost in psihologijo. Vaša poklicna pot je bila nasprotna temu: opravljali ste službe s področja financ, marketinga, v javnem in privatnem sektorju, direktorovali v javnem sektorju, vodili svoj inštitut, v zadnjih letih ste pa precej aktivni tudi na področju dobrotelnosti. Čemu takšna pot? Je bila naključje ali zavestna odločitev? Kakšno vlogo je imelo na tej poti vaše dolgoletno raziskovanje duhovnosti in kaj se lahko iz tega naučimo?

Ko svet pojmuje skozi naključja, mu vzamemo glasbo – čudež, notranjo lepoto in njeno proslavljanje. Takšen svet je gol, suh, primanjkuje mu vode. Voda nam daje hrano, je naš stik s prvobitno materijo, nedolžnostjo, uči predaje, pretoka, čiščenja, sprejemanja,

povezanosti navidezno ločenih kontinentov. Njeno sporočilo je globoka prepojenost – celovitost. Iskanje vzrokov je ključ, ki odpira vrata v izkušnjo notranjosti. Sicer smo prikrajšani za občutljivost do Zemlje in življenja, tistega drobnega peska, ki je bil nekdanj del neke gore. Še vedno je, le da zdaj gora počiva v obliki bilijonov majhnih navidezno ločenih drobcev. To je čudež, vzrok, ki nas prežema. Zato ni naključij, lahko pa izberemo mišljenje, v katerem obstajajo naključja, kar ustvarja konflikt z realnostjo. Ko osvojimo vzrok, se odprejo nova vrata zavedanja in prepoznamo pogoj za vzrok. Takšna vrata so povsod, duhovnost ni omejena na poklic, obleko, status, knjige, starost, učitelja, učenca, definicijo. Navidezno najbolj suhoparne službe, so zakladnica duhovnosti, če iz njih iztisnemo sok, ki nas hrani.

V zadnji knjigi *Modróka*, Akašejke ste pred nas postavili 500 akaških misli, da bi pomagali ljudem dvigovati njihovo zavest in bi se lažje soočali z življenjskimi preizkušnjami. Pri nastanku knjige se sklicujete na vaše duhovne izkušnje in kozmično zavest. Kako vi osebno dojemate in si razlagate kozmično zavest, kako vpliva na posameznikov pogled na svet, kaj in kako lahko z njeno pomočjo pridobimo?

Mnogi pred mano so zelo dobro razložili, kako pod zavednim umom leži podzavedni, še globlje kolektivno zavedno in zatem kozmično ter hkrati opozorili, da je to ponazoritev, saj se vsi deli prežemajo, oziroma so eno. Kozmično zavest sem pričela doživljati kot otrok z duhovnimi izkušnjami, spoznavala kozmično učenje, razsežnosti telesa, prostora, ljubezni do sebe in sveta. Ta plamen je razsvetlil mojo

<https://www.dobrinasveti.si/knjige-upanja-in-svetlobe/...>

takratno bolezen v novo duhovno izkušnjo, mi pomagal, da sem se z izkušnjo požara v študentskih letih osvobodila materialnega in navezanosti na svojo umetnost ter znala kot odrasla ženska grmado medijsko-političnega linča prepojit z vodo iskrenega odpuščanja in zahvale – takrat smo resnica svoje biti in dejanj, ne glede na besede okolja. In globlje ko se spuščamo vase, bolj postaja razmišljanje krhko, manj je vprašanj, sanj, manjšamo se in manjšamo, da naposled izginemo v nič, v katerega vstopi prostranstvo – nebo, ocean, kakorkoli ga poimenujete. Takrat se vid in sluh odpirata v plasteh in mir ima nešteto dišav.

10 let ste posvetili raziskovanju pisane besede, bralne kulture in bralne recepcije. Kakšen je odnos med pisano besedo in duhovnostjo? Se zavedamo moči besed? Kaj ste spoznali, kar nam lahko v času koronavirusa pomaga?

Poglejmo si recimo črno gmoto na nebu. Ko se ji približamo, ni več povsem črna, spoznamo da so to ptice in da je med njimi prostor – celo nebo. Tudi misli so iluzija črne gmote, ki valovi v obliki besed, med katerimi je prostor – cela bit. Ko besede uporabljamo zgolj kot pomene, so črne gmote, to je zgolj uporabna vrednost jezika. Moč imajo, ko se iz njih svetlika bit, ko je zavest razsvetljena, ob takih besedah se raztopimo v tišino. Tudi koronavirus je priložnost, da prepoznamo prostor, na katerem se nabira črna gmota. Ko zidovi padajo, ni več zaprtih prostorov, lahko rastemo v notranjo svobodo. Takrat vidimo, da v družbi ni najboljšega, da nas izbire med eno in drugo možnostjo zadržujejo na stopnji delitve, kar nas razdeli tudi navznotraj. Zakaj bi se omejevala na delitev, če sem lahko celota?

Praktično ni področja, ki se ga v duhovni knjigi *Modróko* ne bi dotaknili. Ker je Vaš sogovornik g. Urban Urbanc, ki se veliko ukvarja z odnosi med ženskami in moškimi, me zanima, kakšen je vaš pogled na kakovosten odnos med spoloma in na njuno vlogo dano po naravi?

Svet pripada celoti, ki jo tvorita moški in ženska, med njima je magnet, skrivnost, polarnost. Moč moškega je v njegovih moških energijah, moč ženske v njenih ženskih energijah. Če je med njima ljubezen, znata preseči odnos – dogajata se spontano kot narava, ni navezanosti, ampak je svoboda. Njuna kakovost je njuna ljubezen, torej ni odnos oz. razmerje tisto, ki naredi ljubezen kakovostno. Zato je potrebno spoštovanje in razumevanje, ki nima pričakovanj, ter začimb avanture. Priznam, ne bi rada živela v družbi, kjer se razlike med moškim in žensko razbarvajo v eno barvo dolgočasja. Sistemu, v katerem kot družba živimo, primanjkuje mehkobe, ne vem, kako bi jo lahko prinesle ženske z moško energijo ali moški z žensko energijo, to ustvarja konflikt.

Ste prebrali kakšno Urbanovo knjigo (*Bitje Luči*, *Bojevniki ljubezni*, *Sem, ki ljubim življenje*)?

Večkrat sem prebrala dve njegovi knjigi, ki mi ju je poklonil: *Sem, ki ljubim življenje* in *Bitje luči*. V meni sta nagovorili tišino – bit. Lepo in redko je, ko besede zvabijo v prostor, kjer jih več ne potrebuješ. Takšne knjige so preproste, ne krepijo našega ega, ampak resničnost. Z njimi sedi pod soncem, ki sveti iz tebe. Na nekatere pokrajine stopiš prvič, na druge ponovno, a pot drugačnim zornim kotom svetlobe. Dramijo te, da se prebujáš in ohranjaš v mir. V *Bitju luči* med drugim recimo piše: “*Občutki telesa so vse, kar je v tvojem življenju resnično pomembno.*” Ja, telo je del narave, medtem, ko je um konstrukt, ki ga gradi družba. Ko poslušamo svoje telo, poslušamo dušo, ker sta eno. A ni lepo biti to, kar najbolj potrebujemo?